

A reformáció alapja

Olvasandó: 2Királyok 22,8-13

Ez az ószövetségi alapige pontosan megmondja nekünk, hogy miképpen megy végbe az igazi reformáció. Ez azért fontos, mert a reformáció nem lehet az emberek találmánya, hanem egyedül Istennek az ő Igéjében adott útmutatása alapján épülhetett és épül is fel. Így volt ez a XVI. századi reformációban is. Amikor Luther Márton a maga nagy kérdésére megtalálta a feleletet, mely szerint az ember egyedül kegyelemből hit által igazul meg, akkor lényegében kimondta a reformáció alaptételét. Az Igéből tanulta meg a mi nagy reformátorunk, Kálvin János is azt az igazságot, hogy a hívő ember élete nem más, mint Isten dicsőségének szolgálata az egyházban, hogy minden dicsőség az anyaszentegyházban egyedül és kizárólagosan csak Istent illeti meg.

1. Alapigénk megmutatja számunkra azt, hogy miképpen ment végbe Izrael életében a nagy reformáció. Jósiás, Júda országának buzgó királya meg akarta újítani egész népének életét. De ő azt is tudta, hogy a nép életének megújítása a templom megtisztításával és megújításával kezdődik. Ennek véghezvitelével a papokat bízta meg, élükön Hilkiával, a főpappal. A templom külső javítása és tisztítása közben megtalálták a törvénykönyvet, mely valószínűleg a Mózes ötödik könyve volt. A főpap megtudta ebből azt, hogy nem elég a templom külső megtisztítása és megjavítása, hanem az Isten Igéjéhez kell igazítani a nép teljes életét. A főpap odaadta e könyvet Sáfánnak, a király kancellárjának, az pedig, elment vele Jósiás királyhoz. Ebből arra következtethetünk, hogy az Isten Igéje szolgálatát nem végezheti egyedül az ember. Isten közösségeket hoz létre annak érdekében, hogy megismerjük igéjét és szolgáljuk anyaszentegyházában az Ő dicsőségét. Ilyen hívő és a Szentírást,

szerető közösségekre van szükség ma is minden egyes gyülekezet életében.

2. A XVI. századi reformáció alkalmával Istennek a Szentírásban hangzó Igéje annyira az érdeklődés középpontjába került, hogy a reformátorok nem teheték azt, hogy ne szólják és cselekedjék mindazt, amit Isten számukra igéjében parancsolt. Így történt Németországban Luther Márton munkálkodása által; Svájcban, Genf városában Kálvin János igehirdetése által, Zürich városában Zwingli Ulrich bizonyágtétele által. Nálunk pedig a magyar reformátorok hatalmas bizonyágtévő igehirdetése által. Hadd említsünk meg közülük néhány nevet: Melius Juhász Péter, Dévai Bíró Mátyás, Kálmán-csehi Sánta Márton, Szegedi Kis István.

Isten Igéje élő és ható. Ez az élő ige nemcsak a múltban jelentett számunkra iránymutatást és megtartó erőt, hanem ez jelenti ma is számunkra a megtartatást. A reformáció ünnepén legfőbb feladatunk ma is az, hogy bizonyágot tegyünk Isten élő és ható, megújító és jövődőt teremtő igéjéről és teljes engedelmisséggel adjuk át szívünket-lelkünket Isten igéje hatalmának és parancsának, vagyis uralmának.

3. Számunkra is éppen úgy a megmaradás és az élet kérdése Isten igéjének megtalálása, megismerése, hirdetése és az iránta való engedelmisség, mint Jósiás király korában Izraelben vagy a XVI. századi reformáció idején hazánkban. A reformáció ünnepén tegyük fel magunknak azt a kérdést, hogy tudjuk-e olyan komolyan venni a Szentírásban hangzó Igét, mint akik a reformátorokkal egy-

gyütt tudjuk azt, hogy mind az anyaszentegyház népének élete, mind a magunk személyes élete, vagyis jövendők és üdvösségünk egyedül Isten igéjén alapszik. Ha úrrá lesz felettünk Istennek a Szentírásban hangzó igéje, úgy életet és örök életet nyerünk.

Alapigénkből azt látjuk, hogy a megtalált törvénykönyv alapján a papság buzgón tanulmányozta Isten kijelentett törvényeit és rendtartásait, s ennek érdekében odaadóan hirdette a népnek Isten üdvözítő akaratát, és a nép egészen komolyan fogadta Isten Igéjének hirdetését. Ebből az tűnik ki, hogy az egyház szolgálata ma is az a legfontosabb feladata, hogy személyesen minél jobban megismerjék a Szentírásban hangzó ígét és azt minél teljesebb szívvel hirdessék annak a népnek, melynek ez az egyetlen megtartó és jövendőt teremtő erő. Mind az igehirdetőknek, mind az igehallgatóknak azért hűséggel és komolyan kell venniük a templomi istentiszteleteket, de nemcsak ezeket, hanem mindazokat az alkalmakat is, melyeket Isten az anyaszentegyház szolgálata által nyújt a mi népünknek; például a bibliakörök és a különböző szövetségek munkáján keresztül.

Ma újra komolyan kell venni az ige üzenetének, eljuttatását azok számára is, akik nem jönnek el a templomba. Ez a célja a családlátogatás nehéz szolgálatának.

4. Amik megírtak a mi tanulságunkra írtak meg. A XVI. századi reformáció alapvetésén csak úgy tudunk igazán megállni és töretlenül tovább haladni, ha anyaszentegyházunk egyeteme ma is Isten igéje szerint él, ha nagyon komolyan veszi Isten igéjét, és ha ma is teljes szívvel engedelmeskedik Isten élő és ható igéjének.

Ebből az engedelmességből kétirányú magatartás következik. Az egyikkel Isten felé fordulunk, mely a Szentírás személyes és elmélyült tanulmányozásán és az igének való minél teljesebb engedelmisségen alapszik. A másik mozzanat az egymás irányá-

ba való fordulás, ami abból áll, hogy minden gyülekezetünkben ki kell alakuljon és meg kell erősödjön az a testvéri közösség a hívők között, ami anyaszentegyházunk életének egyik lényeges vonása.

A reformáció ma is azt kívánja tőlünk, hogy Jézus Krisztus úrrá legyen gyülekezeteink és személyes életünk felett. Nagyon kell vigyáznunk arra, hogy egy lélek se vesszen el azok közül, akiket Isten reánk bízott. Erre tekint az egyház pásztori szolgálata. Ha mi ezt nem vállaljuk és nem végezzük, megteszik helyettünk a szekták, melyek ezáltal elhalásznak anyaszentegyházunk tagjait. Ezt két körülményt – magának az Igének a parancsa és történelmi helyzetünk tudata – igényli tőlünk, mely a Szentírásban hangzó Igének jobb megismerését és buzgóbb szolgálatát igényli mindannyiunktól. A református lelkipásztor Károlyi Gáspár adta népünk kezébe anyanyelvünkön a Bibliát, és nem szabad engedni, hogy ezt a Bibliát most ellenünk fordítsák azok, akik a zavarosban halászni szeretnek és meg akarják gyengíteni anyaszentegyházunk sorait. Csak úgy lehetséges ennek az ellenséges törekvésnek az elhárítása, ha mi buzgón és elszántan, lelkesen és határozottan állunk az ige szolgálatában. Ez a parancs nemcsak az egyház hivatalos szolgálataira vonatkozik, hanem az egyetemes papság elve alapján az egyház minden egyes tagjára. A reformáció ünnepe önvizsgálatot követel tőlünk.

Így lehet és lesz a történelmi reformációra való emlékezésünk ma is egy új élet elindítója gyülekezeteinkben, mert ennek cselekvő alanya maga az élő Jézus Krisztus, a reménység kösziklója. Ámen.

Ünnepi alkalmaink

Október 29-én, vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel úrvacsorás istentiszteletet tartunk a templomban. Ez idő alatt gyermekistentiszteletet tartunk a gyülekezeti teremben, ahogy minden más vasárnap is.

November 1-jén, délután 3 órai kezdettel kegyeleti istentiszteletet tartunk az Ótemetőben.

A Lelkészi Hivatal október 30-án, 31-én és november 1-jén zárva tart.

Lelkészi Hivatal

6900 Makó, Kálvin tér 3. Tel.: 62/211-495

Hivatali órák:

- Hétfőn és csütörtökön: 13,00-16,00
- Kedden, szerdán és pénteken: 9,00-13,00

Gyülekezetünk bankszámlaszáma:
10918001-00000060-34620014